

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1370/2021
22.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Бојана Јовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници К бр.482/17 од 23.03.2021. године и Кв бр.181/21 од 29.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 22. децембра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Бојана Јовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници К бр.482/17 од 23.03.2021. године и Кв бр.181/21 од 29.09.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници К бр.482/17 од 23.03.2021. године, одбијен је захтев окривљеног АА за накнаду трошкова кривичног поступка пред Основним судом у Лозници у предмету К 482/17, који је поднео његов бранилац – адвокат Бојан Јовић.

Решењем Основног суда у Лозници Кв бр.181/21 од 29.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Бојана Јовића, изјављена против решења Основног суда у Лозници К бр.482/17 од 23.03.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Бојан Јовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Лозници на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа,

коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажног решења против ког је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се поднетим захтевом за заштиту законитости истиче да су нижестепена решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је окривљени АА пресудом Основног суда у Лозници К бр.482/17 од 25.12.2019. године ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, те да су му досуђени и трошкови кривичног поступка у укупном износу од 314.250,00 динара, као и да је окривљени накнадно, обзиром да су му недостајали подаци о висини свих трошкова које је сносио, дана 08.03.2021. године поднео захтев суду да му се, поред већ досуђених трошкова, допунским решењем накнаде и остали трошкови кривичног поступка у укупном износу од 475.678,62 динара, а који се односе на путне трошкове окривљеног који је на сваки главни претрес долазио сопственим аутомобилом из Беча, те на трошкове одбране, јер је бранилац погрешно определио трошкове на име одбране на рочиштима одржаним до 04.05.2017. године, опредељујући их у износима од по 18.000,00 динара, колико је и досуђено окривљеном, уместо у износима од по 24.000,00 динара. Такође, у захтеву се истиче да окривљеном припадају и износи изгубљене зараде наведени у „Потврди о запослењу и висини примања“ коју је издало предузеће у коме је окривљени запослен, обзиром да окривљени није могао зарадити износе дневница који су означени у наведеној потврди у данима када су одржавани главни претреси. Стога су према ставу браниоца нижестепена решења, којима је одбијен захтев окривљеног за накнаду наведених трошкова кривичног поступка, донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нису основани.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана, одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је правноснажном пресудом К бр.482/17 од 25.12.2019. године, којом је окривљени ослобођен од оптужбе, правноснажно одлучено и о трошковима поступка које су определили и окривљени и његов бранилац до краја тог поступка, те да ни окривљени, а ни бранилац, до правноснажног окончања поступка нису определили друге трошкове по врсти и висини,

већ су накнадно определили трошкове на име изгубљених дневница и путних трошкова окривљеног, као и додатне трошкове на име одбране од стране браниоца, који су им били познати и до правноснажног окончања поступка посебно имајући у виду да бранилац није изјавио жалбу против пресуде у делу који се односи на трошкове поступка, а што је био дужан да учини уколико су он и окривљени имали друге трошкове поред досуђених, то је у потпуности правилан став изнет у нижестепеним решењима – да накнадно поднет захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА и његовог браниоца ваља одбити као неоснован.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, налазећи да нижестепеним решењима нису учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић